

diskutere problemerne. Forslaget skal endnu en gang forstås som et tilbud, ikke som noget, vi vil trække ned over hovedet på folk.

På de hjemlige breddegrader er der en række uløste problemer, som vi efter Det Konservative Folkepartis opfattelse skal have løst i løbet af efteråret. Det er afgørende, at vi får styrket kvaliteten af uddannelsen og får de studerende hurtigere igennem systemet end i dag. Danmark ligger i dag langt nede på listen, både hvad angår kvalitet og alder for, hvornår unge melder sig klar på arbejdsmarkedet. Vores arbejdsmarked skal gøres mere smidigt og fleksibelt, en reform af dagpengesystemet må til og skal sættes i gang hurtigst muligt. Der er mange opgaver.

Men for at vi overhovedet kan komme i gang med arbejdet, må og skal regeringen have den bacille, der hedder magtens arrogance, ud af kroppen. Den er hårdt angrebet. Det blev tydeligt allerede, da ministerkabalens skulle lægges. Statsministeren regnede nærmest automatisk med, at posten som Folketingets formand skulle fordeles i det socialdemokratiske gruppeværelse. Man gjorde regning uden vært, gjorde man, men hvor var det uklædeligt, og hvor var det et trist tilbageslag for de mange af os, som faktisk gerne vil værne om, at der er visse ting, der er hævet over nidkære partipolitiske slagsmål. Jeg vil endnu en gang appellere til statsministeren om ikke at lægge op til dette uværdige cirkus, når vi mødes igen til oktober.

Stilen blev fulgt op med det uhørte forsøg på helt kontant at købe sig til et ekstra mandat ved først at presse et nyvalgt grønlandsk folketingsmedlem. Da det mislykkedes, forsøgte regeringen sig med samme usmagelige metode, da den tilrettelagde forhandlingerne om Færøernes økonomi på en sådan måde, at det fik afpresningskarakter over for de færøske medlemmer.

Da pinsepakken så kom, indeholdt også den en helt uhørt nyskabelse i dansk parlamentarisk arbejde. En særlig straffeekspedition var tilrettelagt mod en af dansk erhvervslivs mest solide, mest nationalt trofaste og mest hæderkronede virksomheder, A.P. Møller, særlovgivning i særklasse. Den indædthed, hvormed ikke mindst skatteministeren forsvarede forslaget, er et ildevarslende signal om regeringens holdning, ikke alene til et af flagskibene i dansk erhvervsliv, men nok så meget og nok så bekymrende til lovgivningsarbejdet, til de bærende principper i vores lovgivning.

Mit sommerråd til regeringen er, at den hurtigst muligt får aflagt den arrogante stil. Den er ikke alene uværdig, men også direkte ødelæggende for det samarbejdende folkestyre.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu følgende korte bemærkninger: Hr. Jacob Buksti, hr. Frank Aaen, hr. Klaus Hækkerup, hr. Jens Peter Vernersen, hr. Jørgen Estrup, hr. Holger K. Nielsen, fru Kirsten Jacobsen og Hr. Jan Petersen.

Jeg skal også her gøre opmærksom på, at jeg agter at afbryde mødet omkring kl. 18, så vi får en middagspause på det tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg kan forstå på fru Pia Christmas-Møller, at regeringen nærmest lider af en parlamentarisk salmonellaforgiftning, men alligevel ryster regeringen ikke så meget på hånden, at den – som jeg tror fru Pia Christmas-Møller sagde – ikke med en præcision, der er en mesterskytte værdig, er i stand til at ramme nogle meget bestemte grupper, nemlig boligejerne, pensionsopsparene, pendlerne og erhvervslivet.

Nu er det jo svært at ramme ved siden af de grupper, hvis man overhovedet vil noget, for 70 pct. af den danske befolkning bor i ejerboliger, der findes 1,8 mio. personbiler, og stort set alle lønmodtagere har en eller anden form for pensionsopsparing. Det var ikke så meget det, men det var samtidig et ideologisk skalkeskjul.

Derfor må jeg spørge, hvad det så var for en ideologi, som bar kartoffelkuren, hvor det var sådan, at Venstre og De Konservative forringede den skattemæssige værdi af rentefradraget på forbrugslån fra 73 pct. til 30 pct. på et år, og hvor det var sådan, at renteudgifterne efter skat for boligejerne blev firdoblet og tvangsauktioner næsten firdoblet i samme periode. Hvad var det for en ideologi?

Til sidst: Hvad var det for et alternativ, der var for regeringen? Hvad var det, De Konservative ville? Hvad var regeringens alternativ? Var det et alternativ, der gik på, hvem man kunne samarbejde med, eller var der et alternativ, der gik på det politiske indhold?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ændringen af reglerne om kapitalpension er en af de ting, der har gjort De Konservative virkelige rasende. Det, som De Konservative slås for,